

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Διέπει το άρθρο 4 της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού⁽¹⁾ το ζήτημα αν ο κάτοχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας δύναται να ασκήσει το δικαίωμά του διανομής όσον αφορά την αναπαραγωγή προστατευόμενου έργου το οποίο πωλήθηκε και παραδόθηκε εντός του ΕΟΧ από τον κάτοχο αυτόν ή με τη συγκατάθεσή του, όταν η αναπαραγωγή αυτή υπέστη στη συνέχεια μετατροπή ως προς τη μορφή της και τέθηκε εκ νέου στο εμπόριο υπό τη μορφή αυτή;
- 2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, έχει το γεγονός ότι πρόκειται για μετατροπή, όπως αναφέρεται στο ερώτημα 1, σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αν εμποδίζεται ή διακόπτεται η ανάλωση υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2(α), ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμοστούν για να καθοριστεί ότι πρόκειται για μετατροπή της μορφής μιας αναπαραγωγής εμποδίζουσα ή διακόπτουσα την ανάλωση υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού;
- γ) Καθιστούν τα κριτήρια αυτά δυνατή την εφαρμογή του κριτηρίου που διαμορφώθηκε στο ολλανδικό εθνικό δίκαιο, κατά το οποίο δεν πρόκειται πλέον για ανάλωση απλώς και μόνο λόγω του ότι ο μεταπωλητής έδωσε άλλη μορφή στις αναπαραγωγές και τις διένειμε υπό τη μορφή αυτή στο κοινό (Hoge Raad, 19 Ιανουαρίου 1979, NJ 1979/412, Poortvliet);

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε η Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2013 — Emmeci κατά Cotral

(Υπόθεση C-427/13)

(2013/C 325/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Emmeci Srl

Λοιποί συμμετέχοντες στη διαδικασία: Cotral SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 56 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει στον εθνικό νομοθέτη να ορίσει ότι οι αναθέτοντες φορείς μπορούν, κατά τη φάση των τελευταίων προσφορών ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, να μην επιτρέπουν στους διαγωνιζόμενους να γνωρίζουν τη θέση τους στην κατάταξη και τις προσφορές των λοιπών επιχειρήσεων, αναβάλλοντας τη γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών μέχρι την περάτωση του πλειστηριασμού;
- 2) Αντιβαίνουν στο άρθρο 56 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ και στις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως εθνικές κανονιστικές διατάξεις ή διοικητικές πρακτικές όπως αυτές της παρούσας δίκης, οι οποίες προβλέπουν ολική διακοπή επικοινωνίας διάρκειας πέντε λεπτών κατά την τελική φάση ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, κατά τη διάρκεια της οποίας οι διαγωνιζόμενοι δεν είναι σε θέση να γνωρίζουν την αντίστοιχη κατάταξή τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 31 Ιουλίου 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd κατά Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

(Υπόθεση C-431/13)

(2013/C 325/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη και εφεσείουσα: Vietnam Airlines Co. Ltd

Ενάγοντες και εφεσίβλητοι: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δικαιούται ο επιβάτης πλήρη αποζημίωση εξαιτίας μεγάλης καθυστέρησης, κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004⁽¹⁾, ακόμα και στην περίπτωση στην οποία ένας μη συγκαταλεγόμενος μεταξύ των επιβατών τρίτος κατέβαλε προηγουμένως αποζημίωση στον επιβάτη λόγω της καθυστέρησης, ή πρέπει να εκπίπτει μια τέτοια αποζημίωση;

2) Ισχύουν τα ανωτέρω μόνον ως προς τις αξιώσεις για αποζημίωση κατά την έννοια του γερμανικής εθνικής νομοθεσίας ή επίσης και ως προς τις αξιώσεις για μείωση του αντιτίμου του ταξιδιού;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημιώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 2 Αυγούστου 2013 — Unitrading Ltd κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-437/13)

(2013/C 325/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Unitrading Ltd

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνεπάγονται τα δικαιώματα που διατυπώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη (¹) ότι, αν οι τελωνειακές αρχές, στο πλαίσιο της αποδείξεως της καταγωγής εισαχθέντων εμπορευμάτων, θέλουν να στηριχθούν στα αποτελέσματα έρευνας τρίτου για τα οποία ο εν λόγω τρίτος δεν παρέχει συμπληρωματικές πληροφορίες ούτε στις τελωνειακές αρχές ούτε στον διασαφιστή και ως εκ τούτου καθίσταται δύσκολο ή αδύνατον να εξακριβωθεί ή να διαψευσθεί η ορθότητα του χρησιμοποιηθέντος συμπεράσματος και δυσχεραίνεται ο δικαστής στην άσκηση του καθήκοντός του να αξιολογήσει τα πορίσματα των αναλύσεων, τα αποτελέσματα της εν λόγω έρευνας δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από τον δικαστή; Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αυτό το ότι ο εν λόγω τρίτος στερεί τις τελωνειακές αρχές και τον ενδιαφερόμενο από τις σχετικές πληροφορίες για τον μη περαιτέρω διευκρινιζόμενο λόγο ότι πρόκειται για ευαίσθητες πληροφορίες όσον αφορά την εφαρμογή των νόμων («law enforcement sensitive information»);

2) Συνεπάγονται τα δικαιώματα που διατυπώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη ότι όταν οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τη διεξαχθείσα έρευνα στην οποία στηρίζεται η άποψή τους ότι τα εμπορεύματα έχουν συγκεκριμένη καταγωγή –και τα αποτελέσματά της αμφισβητούνται αιτιολογημένα– οι τελωνειακές αρχές, στο μέτρο που εύλογα μπορεί να απαιτηθεί να το πράξουν, πρέπει να συνεργα-

στούν στο πλαίσιο της αιτήσεως του ενδιαφερόμενου να γίνουν με δικά του έξοδα αναλύσεις ή/και δειγματοληψίες στη χώρα την οποία ο ενδιαφερόμενος δήλωσε ως χώρα καταγωγής;

3) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα το ότι μετά τη γνωστοποίηση των οφειλόμενων τελωνειακών δασμών εξακολουθούσαν να είναι διαθέσιμα για περιορισμένο χρονικό διάστημα μέρη των δειγμάτων των εμπορευμάτων, τα οποία μπορούσαν να τεθούν στη διάθεσή του ενδιαφερόμενου με σκοπό να γίνει έρευνα από άλλο εργαστήριο, έστω και αν το αποτέλεσμα μιας τέτοιας έρευνας δεν αναφέρει το ότι τα αποτελέσματα του εργαστηρίου στο οποίο απευθύνθηκαν οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να ελεγχθούν, οπότε θα είναι αδύνατον για τον δικαστή –αν το άλλο εργαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είναι αληθής η καταγωγή που δηλώθηκε από τον ενδιαφερόμενο– να συγκρίνει την αξιοπιστία των πορισμάτων των δύο εργαστηρίων; Αν ναι, πρέπει οι τελωνειακές αρχές να γνωστοποιήσουν στον ενδιαφερόμενο το ότι είναι ακόμη διαθέσιμα μέρη των δειγμάτων των εμπορευμάτων και ότι δύναται να ζητήσει τα δείγματα αυτά για μια τέτοια έρευνα;

(¹) ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 2 Αυγούστου 2013 — SC BCR Leasing IFN SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili και Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor

(Υπόθεση C-438/13)

(2013/C 325/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC BCR Leasing IFN SA

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili και Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor

Προδικαστικό ερώτημα

Δύναται να θεωρηθεί παράδοση εξ επαχθούς αιτίας κατά την έννοια του άρθρου 16 της οδηγίας 2006/[112]/ΕΚ (¹) ή, ενδεχομένως, παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας κατά την έννοια του άρθρου 18 της οδηγίας 2006/[112]/ΕΚ η περίπτωση των αγαθών που αποτέλεσαν αντικείμενο συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως